

Till berörd remissinstans

Remiss av Motion om Kulturpolitik för konst och samhälle

Remiss från kommunstyrelsen Stockholms stad

Ni ombeds att yttra er över bifogad remiss senast 2018-10-26. Kontakta ansvarig handläggare om ni inte kan svara inom utsatt tid.

Stadsledningskontoret för yttrande senast .

Ansvarig handläggare är David Jonsson. Telefonnummer: 0850829224.

Instruktioner för remissvar

Remissinstanser inom eDok (Stockholms stads ärendehanteringssystem)

- Använd funktionen Svara på remiss för expediering till kommunstyrelsens registratur (KF/KS kansli).
- Använd korrespondensverktyget för att skicka de expedierade handlingarna i Word-format till RIII-remissvar.SLK@stockholm.se.
- Ange diarienummer KS 2018/721 i ämnesraden.
- Bilägg inte remissen.

Övriga remissinstanser

- Skicka remissvaret i PDF-format till kommunstyrelsen@stockholm.se
- Skicka remissvaret i Word-format till RIII-remissvar.SLK@stockholm.se
- Ange diarienummer KS 2018/721 i ämnesraden.
- Bilägg inte remissen.

Kommunstyrelsen
Rotel III

Ragnar Östbergs plan 1
Stadshuset
105 35 Stockholm
Telefon
Växel 08-508 290 00
Fax
kommunstyrelsen@stockholm.se
stockholm.se

Remissinstanser

- Stadsledningskontoret
- KLYS
- Kulturnämnden

Bilagor

1. Motion om Kulturpolitik för konst och samhälle
2. Följebrev Motion om Kulturpolitik för konst och samhälle,
KS 2018/721

Med vänlig hälsning,

David Jonsson
Rotel III

Motion till Stockholms kommunfullmäktige

Kulturpolitik för konst och samhälle

Stockholm behöver en kulturpolitik som värnar kulturens frihet, främjar konstnärers möjligheter att fritt skapa mer kultur, och som främjar fler stockholmares möjligheter att ta del av kvalitetskultur i ett växande kulturliv. Kulturpolitiken ska därför ha inriktning för frihet, kvalitet och räckvidd.

Kulturens bidrag för att främja andra viktiga värden för samhället och i staden bör också uppmärksammas men hållas åtskilt från den konstnärligt inriktade kulturpolitiken.

Liberalerna föreslår genom denna motion en reform av Stockholms kulturpolitik.

Bakgrund

Kulturstödet i Stockholms stad reformerades under Alliansåren och Liberalernas (dåvarande Folkpartiets) ledarskap. Syftet var att öka räckvidden – tillgängliggöra kulturen för fler; öppna för fler konstnärliga utövare att få del av stöd och därmed för fler konstnärliga uttryck och idéer; samt stärka armlängds avstånd mellan politik och kulturens konstnärliga innehåll genom tydliga kriterier och ökad delegation. En huvudtanke var att politiken inte skulle styra stödbesluten utan att dessa skulle avgöras av professionella sakkunniga med stöd av konstnärlig kompetens i form av en referensgrupp. Detta kulturstöd har utvärderats och funnits positivt.

Till kulturstödet hörde en incitamentsstruktur som premierade räckvidd/tillgänglighet/publik, eftersträvarde ökade intäkter för kulturaktörer från andra källor än det offentliga, och uppmuntrade kulturentreprenörer. Dessa incitament avskaffades av den rödgrönrosa majoriteten efter valet 2014.

Politiseringen av kulturen ger samtidigt ökad skäl till oro. Dels för samhällsklimatet där politiska krafter, från olika kanter, använder kultur och förment kulturell tillhörighet som identitetsmarkörer för att definiera bort och stänga ute misshagliga åsikter och människor – Den Andre. Dels med en ökad tendens till politisk styrning med andra mål och syften än rent konstnärliga eller kulturhistoriska. Uppmärksammade diskussioner på senare tid gäller såväl Filminstitutets stöd till filmproduktion som Kulturrådets litteraturstöd. Museidebatten, med fokus på Världskulturmuseerna, är ett annat exempel. Det finns en risk att kriterier som syftar till att uppnå andra värden läggs som en tvångströja på det kulturella innehållet i exv museer eller hos konstutövare. Identitetspolitik trumfar konstnärlig kvalitet och professionella kulturhistoriska bedömningar.

Kulturen finns till för sin egen skull. Det samhällsnyttiga värdet av kulturen ska samtidigt inte ignoreras. Kultur kan ha god verkan för demokrati, integration, bildning m m. Det är en av anledningarna till att vi har en offentlig kulturpolitik, offentliga kulturinstitutioner (inte minst biblioteken har en huvuduppgift här), och även ett stöd till det

fria kulturlivet. Men denna instrumentella syn får inte leda till politisk detaljstyrning av det politiska innehållet. Kulturens värde i ett liberalt, demokratiskt samhälle måste först och främst bygga på dess frihet. Den friheten ska gälla det konstnärliga ledarskapet i offentliga institutioner, och naturligtvis i allra högsta grad hos fria kulturutövare.

Vissa aktörer inom kultursfären fyller en uppenbar viktig samhällelig uppgift som inte handlar om konstnärlig kvalitet. Det är inte alltid självklart att de uppfyller kriterier för kulturstöd i den omfattning som motiverar ett stöd som kan säkra denna samhällsviktiga verksamhet.

God arbetsmiljö, nolltolerans mot trakasserier och andra dylika värden är grundläggande i kulturella liksom andra verksamheter men bör inte vara kriterier för stöd utan skall-krav.

Konst- och kulturpolitik

Offentlig kulturpolitik ska uppnå både konst- och kulturpolitiska syften. Konstpolitik syftar till att möjliggöra konstens utövande – friheten att verka och ibland också resurser för att kunna verka. Kulturpolitik handlar om att tillgängliggöra konsten för människor, att kultur och konst ska vara en angelägenhet för så många som möjligt, en jämlikhetsfråga.

Detta dubbla syfte, konst- och kulturpolitiskt, gäller även kulturstödet.

Problemet: Vad behöver lösas?

Armlängds avstånd bör öka ytterligare. Risker för politisk styrning måste minimeras. I den nationella kulturpolitiken men även i Stockholms stad.

Aktörer med samhällsviktiga uppgifter, som staden vill stödja, behöver samtidigt kunna prövas för stöd och samarbete även om det inte främst handlar om ett konstnärligt-kulturellt värde och inte ska bedömas utifrån konstnärlig kvalitet.

Kulturen behöver nå fler och dess intäkter öka. Kulturentreprenörer behöver uppmuntras. Incitamenten att få en större publik behöver öka.

Förslag till liberal politik: Vad behöver göras?

1) Frigör kulturen från politiken. Liberalerna i Stockholm har föreslagit "Stockholms kulturråd". Vi vill att de specifika besluten om enskilda kulturstöd i möjligaste mån lyfts bort från politiken och kulturnämnden. Det kan ske genom ett kulturråd av betrodda personer med högt anseende och integritet, genom en ökad delegation och stärkt kompetens hos förvaltningen, eller någon liknande form.

Uppdrag ges om att undersöka hur armlängds avstånd kan stärkas ytterligare och färre beslut om kulturstöd tas av kulturnämnden.

2) Frigör kriterierna från politisering. Konstnärlig kvalitet bör vara den absolut dominerande utgångspunkten, förnyelse och öppenhet för andra aktörer ska främjas, men andra aspekter bör tonas ned. Lagar och regler för arbetsmiljö etc ska självklart följas och vara skall-krav men inte föremål för bedömning och gradering.

Uppdrag ges om översyn och åtstramning av kriterier för kulturstöd med syfte att stärka konstnärlig kvalitet och tona ned eller slopa andra aspekter.

3) Inrätta en ny stödform för samhällsviktiga uppdrag. Där en aktör identifieras ha en särskilt och unik viktig uppgift för demokrati, integration, bildning eller liknande ska samarbete kunna ske. En möjlighet som bör undersökas är IOP, idéburet-offentligt partnerskap. Ett sådant samarbetsavtal ska kunna vara långsiktigt. Det ska inte utesluta möjligheten till kulturstöd för konstnärlig verksamhet utifrån kvalitetsbedömningar.

Uppdrag att undersöka möjligheten till ny stödform, "samhällsinriktat samarbete".

4) Kulturen ska nå fler och få ökade resurser från andra källor, kulturentreprenörer ska uppmuntras. Incitamentsstruktur behövs.

Uppdrag att utreda och föreslå en ny incitamentsstruktur som premierar räckvidd och ökade egenintäkter.

5) Fler nya kulturskapare bör få möjlighet att verka i Stockholm. Förutsättningar behöver förbättras för små, nya aktörer och tillfälliga konstellationer inte minst inom scenkonsten där stora resurser krävs för scen/infrastruktur. Ett hus för den fria scenkonsten, liknande MDT:s koncept, skulle behövas. En sådan verksamhet ska stödjas och uppmuntras av staden men styra sig själv.

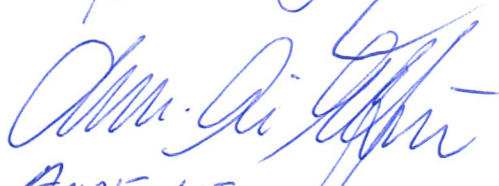
Uppdrag att utreda möjligheten till ett hus för den fria scenkonsten.

RASMUS JONLUND (L)

HANNA BERDES (L)

ANNE-LIE ELFVE

